ČINNOSŤ GYMNÁZIA

Škola otvorila svoju náruč a študenti do gymnázia nastúpili takto. Do I. ročníka 25 študentov, do II. ročníka – 15 študentov, do III. ročníka – 18 študentov, do IV. ročníka - 22, študentov, do V. ročníka – 11 študentov, do VI. ročníka – 18 študentov, do VII. ročníka - 13 študentov a do VIII. ročníka 7 študentov. Spolu 129 študentov.

Pre zaujímavosť uvádzame, že aj keď revúcke slovenské gymnázium bolo evanjelické, prijímalo i študentov z rímskokatolíckych rodín, ale aj zo židovskej obce. Do gymnázia chodili aj traja študenti z Čiech.

Počas päťročnej existencie dokázal slovenský národ žijúci vo veľkej chudobe pozbierať dostatok finančných prostriedkov, ktoré boli zárukou existencie gymnázia. Na konvent dištriktu potiského konaného 11. - 12. septembra 1867 v Prešove vyslanci patronátneho konventu z Revúcej predložili výkaz finančného stavu revúckeho gymnázia, v ktorom sa uvádza, že *1. Na kapitáloch* gymnázium získalo *2 565 zl. 24 kr., úroky od toho* boli *153 zl. 93 kr., 2. V základinách* bolo *40 242 zl., úroky od toho* boli *2 081 zl. 72 kr., 3. Stále ročité príspevky* predstavovali *838 zl., zodpovedajú kapitálu 16 460 zl., 4. Z didakrov* získali *900 zl., zodpovedajú kapitálu 18 800 zl., 5. V stavaniach* majú *3 500 zl. Spolu* to predstavuje sumu *81 067 zl. 24 kr., roč. 4 073 zl.65 kr.*

Onedlho - 24. - 26. septembra 1867 - sa konal v Pešti generálny konvent, ktorý sa stal pamätným. V zápisnici, v bode č. 16, bolo uvedené: *„Ve spojení s tým oznamuje tisské okolí, že poneváč se ve V. Revúci osma gymnasiální třída otevřela, tohoto gymnasium úplné osmitřídové uspořádání uh. kr. ministeriumu tím cílem předloženo jest, aby tohože ústavu veřejnost a právo k držaní zkoušek dospelostných všem krajinským, učebným ústavům v známost uvedeno býti mohlo; oznámení v milou známost vzato.“*

Na tomto konvente sa takisto rozhodlo, že revúcke gymnázium má právo posielať svojich suplikantov vyberať milodary pre alumneum po celom Uhorsku.

„Uhorské kráľovské Ministerium kultu a vyučovania“ váhalo schváliť revúcke gymnázium ako osemtriedne. Urobilo tak až vtedy, keď sa presvedčilo o tom, že gymnázium je hmotne zabezpečené a jeho vedenie a učbári sú na dobrej úrovni. Zároveň potvrdilo, že vysvedčenia z revúckeho vyššieho gymnázia, ako aj vysvedčenia z maturitných skúšok sú štátom uznané, o čom upovedomilo všetky vyššie a nižšie školy v Uhorsku.

K prekážkam, ktoré znepríjemňovali prácu učbárov a učenie študentov, patrili už tradične priestorové problémy. Vyučovalo sa v troch domoch na rozličných miestach. V pôvodnom dome na Muránskej ulici boli umiestnené štyri triedy nižšieho gymnázia. Tu bolo zriadené aj alumneum. Na Dolnej ulici (súčasná Železničná ulica, v priestore pred novšou budovou Prvého slovenského gymnázia, národnej kultúrnej pamiatky) boli dva drevené domy. Jeden bol situovaný ako novšia budova gymnázia, ale bol postavený viac do ulice. V tomto dome bola v jednej miestnosti umiestnená siedma a v druhej ôsma trieda. Medzi týmito miestnosťami bol pitvor (predsieň domu dedinského typu) s ohniskom. Jozef Škultéty si neskôr spomínal, že keď bol študentom revúckeho gymnázia, na tomto ohnisku spolu s českými študentmi Kynčlom a Šantrůčkom varil halušky, ba raz niečo i z mäsa ukuchtili. Druhý dom bol postavený kolmo na novšiu budovu gymnázia a od predošlého dreveného domu vľavo. V tomto dome bola umiestnená piata a šiesta trieda. V strede domu bol takisto ako pri predchádzajúcom pitvor. Najväčší problém mali učbári pri prekonávaní vzdialenosti medzi domami, čo značne narušovalo vyučovací program jednotlivých dní. Preto sa aj čoraz častejšie uvažovalo o postavení novej budovy školy.

Zdroj: Dušan Dubovský - Revúca kolíska slovenského stredného školstva